

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی؛

روایت حماسه و جهاد تبیین جزء اصلی قیام عاشورا است

www.emtiazdaily.ir

روزنامه صبح ایران

امتیاز

سهمینه ۱۸ مرداد ۱۴۰۱ / شماره ۱۳۹۹۳ / صفحه ۸ / ۵۰۰۰ تومان

«امتیاز» اقتصاد رسانه‌ها را بررسی می‌کند؛

رقابت صفر در روزگار مردم بی پول

معمای رشد خرید بانک‌ها از دولت؛

بده بستان

پنهانی بانک‌ها

با بورس‌ی‌ها؟!

۳

«امتیاز» بررسی کرد؛

استقلال برنده

نقل و انتقالات

تابستانی شد

۴

رکورد حسن تفتیان و

فرزانه فصیحی ثبت نشد؛

باد رکوردهای

سرعت ایران

را برد!

۲

جانشین رئیس پلیس راهنمایی و رانندگی؛

کیفیت خودر و هیچ تغییری نکرده است

رانت و مافیای همچنان با قوت کار خود را پیش می‌برد

۳

سرمقاله

سودا رسانه‌ای و اقتصاد مقاومتی

■ **نوروزی**

سیاست اقتصاد مقاومتی امروزه یکی از اهداف اصلی در سطح همه دستگاه‌های اجرایی کشور است، از این رو برای بررسی اقتصاد مقاومتی و جواب آن بایستی تعریفی علمی از اقتصاد مقاومتی ارایه کرد. در شرایط مختلف اقتصاد مقاومتی بنا به زمان وشرایط میتواند به اقتصادهای موازی، ترمیمی، دفاعی و اقتصاد الگو دسته بندی شود که هر کدام جایگاه خاص خود را دارا میباشد. با توجه به شرایط موجود ایران، نیروی انسانی متخصص و کارآمد، موقعیت استراتژیک و منابع غنی و ثروتهای خدادادی بنظر میرسد که اقتصاد ناجی برای ایران تلفیقی از موارد فوق و برجسته تر از همه اقتصاد مقاومتی الگو خواهد بود، با وجود این منابع ارزشمند قدرت اقتصادی منطقه و آسیا شدن دور از ذهن نخواهد بود مشروط براین که تنها دولت متولی امر نباشد تمامی قشرهای جامعه، اعم ازبخش خصوصی و مردم هم در تلاش باشند که اهداف اقتصاد مقاومتی محقق شود.باطابق این امر بدون تاثیر و کمک رسانه های جمعی و مطبوعات و... میسر نخواهد شد.چرا که ضربپ نفوذ اقتصاد مقاومتی در تمامی سطوح جامعه تا فرهنگ شن، تبلیغات وسیع، همت دوندان و فرهنگ سازی نهادهی می طلبد. با این اوصاف و کمک فراگیر تمامی نهادهای وپوزه رسانه ها، بصورت اوتوماتیک اقتصاد مقاومتی مولد، تاثیر گذار و الگوی منطقه ای و حتی جهانی را شاهد خواهیم بود. اقتصاد مقاومتی اصطلاحی است که اولین بار در سال ۱۳۸۹، از سوی مقام معظم رهبری، در دیدار با جمعی از کارآفرینان کشور مطرح و پس از آن نیز در سخنرانی‌های متعددی مورد تاکید ایشان قرار گرفت. اقتصاد مقاومتی در حقیقت اقتصادی را ترسیم می کند که توانایی مقابله با شوک‌های وارده بر اقتصاد را دارد. جهانی را شاهد اقتصادهای خاص خود از جمله آموزش سواد رسانه‌ای و تقویت سرمایه اجتماعی در جامعه موجب تغییر سبک زندگی افراد شوند و بدین ترتیب کمک شایانی به بسترسازی و تحقق اقتصاد مقاومتی اتخاذ سیاست‌های خاص خود را داشته‌اند. برای دستیابی به چنین اقتصادی لازم است نگاه بلندمدت به سیاست‌های اقتصادی وجود داشته و زیرساخت‌های اقتصاد به گونه‌ای طراحی شوند تا در آینده چارچوب کلی اقتصاد در برابر انواع ناملایمات تقویت شود. در این میان، رسانه‌ها می‌توانند با اتخاذ سیاست‌های خاص خود از جمله آموزش سواد رسانه‌ای و تقویت سرمایه اجتماعی در جامعه موجب تغییر سبک زندگی افراد شوند و بدین ترتیب کمک شایانی به بسترسازی و تحقق اقتصاد مقاومتی شده‌ایم یعنی به رختی منابع خود را بر دیگران ترجیح می‌دهیم، مثلا صادرات فلان کالا آزاد و با ممنوع می‌شود؟ هر چند بخشی به دلیل مصالح عمومی است اما رسالت رسانه‌ها شفاف سازی است و مسئولیت روزنامه‌نگاری حکم می کند که همیشه افشاشگری چاره‌ی راه نیست و نشر اطلاعات شرطا و شروط خاص خود را دارد. رسانه‌ها می‌توانند چشم ناظر و همیشه حاضر جامعه باشند و نمی‌توانیم خواهان اقتصاد مقاومتی باشیم اما آزادی رسانه‌ها را تامین نکنیم و مهمتر اینکه اقتصاد درون‌زا، مردمی و عدالت‌محور جز با مدد رسانه‌ها اتفاق نمی‌افتد. رسانه به اقتضای رفتار حرفه‌ای باید خبر و صلاح عمومی را ببیند که این خبر و صلاح عمومی را دین به تمام حرفه‌ها مربوط می‌شود مثلا یک مهندس ناظر نمی‌تواند خود را نسبت به آینده یک ساختمان و مردمی که در آن ساکن می‌شوند نادیده بگیرد. روزنامه‌نگار و مسئول روابط عمومی ما باید آن چنان مسئولیتی احساس کنند که معضله‌ا، سوء عملکردها و میناق اخلاقی دارد و بکشند و در برابر نارسایی‌ها چشم پیدار جامعه باشد. جامعه‌ی ما به شدت دچار انحطاط، ویرش و ضعف اخلاقی است و همه منفعت جو شده‌ایم یعنی به رختی منابع خود را بر دیگران ترجیح می‌دهیم، مثلا صادرات فلان کالا آزاد و با ممنوع می‌شود؟ هر چند بخشی به دلیل مصالح عمومی است اما رسالت رسانه‌ها شفاف سازی است و مسئولیت روزنامه‌نگاری حکم می کند که همیشه افشاشگری چاره‌ی راه نیست و نشر اطلاعات شرطا و شروط خاص خود را دارد. رسانه‌ها می‌توانند چشم ناظر و همیشه حاضر جامعه باشند و نمی‌توانیم خواهان اقتصاد مقاومتی باشیم اما آزادی رسانه‌ها را تامین نکنیم و مهمتر اینکه اقتصاد درون‌زا، مردمی و عدالت‌محور جز با مدد رسانه‌ها اتفاق نمی‌افتد. رسانه به اقتضای رفتار حرفه‌ای باید خبر و صلاح عمومی را ببیند که این خبر و صلاح عمومی را دین به تمام حرفه‌ها مربوط می‌شود مثلا یک مهندس ناظر نمی‌تواند خود را نسبت به آینده یک ساختمان و مردمی که در آن ساکن می‌شوند نادیده بگیرد.

روزنامه‌نگار و مسئول روابط عمومی ما باید آن چنان مسئولیتی احساس کنند که معضله‌ا، سوء عملکردها و میناق اخلاقی دارد و بکشند و در برابر نارسایی‌ها چشم پیدار جامعه باشد. جامعه‌ی ما به شدت دچار انحطاط، ویرش و ضعف اخلاقی است و همه منفعت جو شده‌ایم یعنی به رختی منابع خود را بر دیگران ترجیح می‌دهیم، مثلا صادرات فلان کالا آزاد و با ممنوع می‌شود؟ هر چند بخشی به دلیل مصالح عمومی است اما رسالت رسانه‌ها شفاف سازی است و مسئولیت روزنامه‌نگاری حکم می کند که همیشه افشاشگری چاره‌ی راه نیست و نشر اطلاعات شرطا و شروط خاص خود را دارد. رسانه‌ها می‌توانند چشم ناظر و همیشه حاضر جامعه باشند و نمی‌توانیم خواهان اقتصاد مقاومتی باشیم اما آزادی رسانه‌ها را تامین نکنیم و مهمتر اینکه اقتصاد درون‌زا، مردمی و عدالت‌محور جز با مدد رسانه‌ها اتفاق نمی‌افتد. رسانه به اقتضای رفتار حرفه‌ای باید خبر و صلاح عمومی را ببیند که این خبر و صلاح عمومی را دین به تمام حرفه‌ها مربوط می‌شود مثلا یک مهندس ناظر نمی‌تواند خود را نسبت به آینده یک ساختمان و مردمی که در آن ساکن می‌شوند نادیده بگیرد.

یادداشت

روز خبرنگار ، روز ايثار

■ **مجتبی‌امسانی**

چون قلم اندر نوشتن می شتافت چون به عشق آمد قلم بر خود شگافت سلام و درود بر تمامی وقایع نگارانی که حرمت قلم را پاس می دارند و قلم خویش را جز در مسیر حق و عدالت به کار نمی گیرند. هفدهم مردامه بهانه‌ای است برای پاسداشت بزرگ مرد عرصه اطلاع رسانی، شهید والا مقام محمود صارمی و جویندگان حق و راستی که وجود آنان سبب آگاهی از اتفاقات بزرگ بوده است. خبرنگاری، حرفه و شغل نیست، فراتر از آن نوعی رسالت و رسیدگی به نیازهای جامعه است.

خبرنگاری رسالت بزرگی است که بر دوش جامعه خبری و خبرنگاران است و مانند هر حرفه ی دیگر، آسیب ها و مشکلات خاص خود را دارد. در این زمینه نیاز است خبرنگاران با وجدان و اخلاقی کاری از این آسیب ها دور بمانند.

صحتب از رسالت‌های خبرنگاری و روزنامه‌نگاری کار آسان و جذابی است، اما کاش به بهانه این روز، از دریچه چشم‌های خبرنگاران هم اندکی به جهان و وقایعش بنگریم.

اهالی رسانه اقتدر درگیر مسائل و مشکلات دیگران هستند که به پیگیری مسائل و مشکلات خود نمی رسند حتی اگر درگیر مشکلات فراوان شده باشند.

قطعا این فداکاری ها و از خودگذشتگی ها لایق احترام و توجه بیشتری است. عدم امنیت شغلی، کمبود حرمت خبرنگاران، پایین بودن آستانه تحمل برخی از مدیران، نداشتن حقوق و دستمزد مناسب، غفلت از مطالبات خبرنگاران، عدم بررسی مشکلات خبرنگاران و رسانه ها، حمایت نشدن از سوی مسئولان، بی توجهی به فعالیت های شبانه روزی آنان، ندانستن مسکن و ... از جمله مشکلات قشر عرصه خبری جامعه است که کسی توجهی به آنان ندارد.

در پایان لازم است یادی کنیم از همسران، فرزندان و خانواده خبرنگاران که مهمترین پشتیبان آن ها در این مسیر سخت هستند آن ها با دشواری های زندگی می سازند، دوری ها را تحمل می کنند و قناعت می کنند تا برای خبرنگار آرامش ذهنی فراهم کنند.

با افتخار و خوشحالی، روز خبرنگار را به تمامی تلاشگران عرصه خبر تبریک می گویم.

نگاه

محمّد خاتونی

رسانه امروز تنها یک ابزار اطلاع رسانی با آگاهی بخش نیست بل که فراتر از آن می تواند با اهداف هدایتی و نظارتی بر فرهنگ، عادت وارّه ها و عقلاّیت جمعی جامعه اثر بگذارد.

در یک جامعه اطلاعاتی، انسان حقیقت جو همواره در پی کشف رابطه رخداد واقعی با رخداد رسانه ای است.

امروزه رسانه به شکل کلی دو کارکرد اصلی و تخریبی دارد در سبویه اصلی- آن، غبار افکار را می زداید و روشنگری می کند. اعتماد و سرمایه اجتماعی را تقویت کرده و موجب اقناع افکار عمومی می شود. اما در مقابل، رسانه می تواند دچار کژکارکرد شده و دست به تخریبگری هم بزند. رسانه در اثر پیوند ناصحیح با سیاست و اقتصاد ، همواره در معرض تهدید و نگاه ابزاری قرار می گیرد. با رویکرد جامعه شناختی و آسیب شناسی

یادداشت

« سنگر » سازان « بی سنگر »

فرامرز سنگینی

روزی برای « خبرنگار » که « حقیقت » پرور است امروزان ، وارثان بزرگ قلم به دستانی هستند که با نوشته های شان ، حکومتی را به رویارویی می خوانند . با استدلال ، با تحقیق ، با زبان طنز و ... دادخواه عامه مردم در زمینه های گوناگون از جمله ورزش بودند .

روزگاری که برای بزرگترها و اساتید عرصه قلم از نوع ورزشی ، شادروانان « حسین آقای جباری» ، « حسین آقای حصاری « ، « تورج خان لارودی « و ... پادویی می کردم ، یک روز از همین روزها و به بهانه تهیه یک مطلب نسبتا جنجالی ، مرحوم استاد پرویز خان زاهدی ، نصیحتی به من کرد و گفت : « ما از اولین لحظه دریافت تک خبر ، همه هوش و ذکاوت و تلاش مون رو بکار می بریم ، تا آنچه که به خوانندگان مون عرضه می کنیم ، واقعیت باشه و درست و صحیح ، نه حدس و گمان و شک و شبهه « .

خبرنگاری رسالت بزرگی است که بر دوش جامعه خبری و خبرنگاران است و مانند هر حرفه ی دیگر، آسیب ها و مشکلات خاص خود را دارد. در این زمینه نیاز است خبرنگاران با وجدان و اخلاقی کاری از این آسیب ها دور بمانند.

صحتب از رسالت‌های خبرنگاری و روزنامه‌نگاری کار آسان و جذابی است، اما کاش به بهانه این روز، از دریچه چشم‌های خبرنگاران هم اندکی به جهان و وقایعش بنگریم.

اهالی رسانه اقتدر درگیر مسائل و مشکلات دیگران هستند که به پیگیری مسائل و مشکلات خود نمی رسند حتی اگر درگیر مشکلات فراوان شده باشند.

قطعا این فداکاری ها و از خودگذشتگی ها لایق احترام و توجه بیشتری است. عدم امنیت شغلی، کمبود حرمت خبرنگاران، پایین بودن آستانه تحمل برخی از مدیران، نداشتن حقوق و دستمزد مناسب، غفلت از مطالبات خبرنگاران، عدم بررسی مشکلات خبرنگاران و رسانه ها، حمایت نشدن از سوی مسئولان، بی توجهی به فعالیت های شبانه روزی آنان، ندانستن مسکن و ... از جمله مشکلات قشر عرصه خبری جامعه است که کسی توجهی به آنان ندارد.

در پایان لازم است یادی کنیم از همسران، فرزندان و خانواده خبرنگاران که مهمترین پشتیبان آن ها در این مسیر سخت هستند آن ها با دشواری های زندگی می سازند، دوری ها را تحمل می کنند و قناعت می کنند تا برای خبرنگار آرامش ذهنی فراهم کنند.

با افتخار و خوشحالی، روز خبرنگار را به تمامی تلاشگران عرصه خبر تبریک می گویم.

امید که « صفتی « قدرتمند و توانمند سازیم .

... باقی ، بقی شما .

رسانه ای و تمهد شغلی را تهدید می سازد. از آنجا که ترازودی فرهنگی در پی تضاد فرهنگ مادی و معنوی روی می دهد وابستگی اقتصادی و سرسپردگی سیاسی رسانه ها چون دو تیغ یک قیچی برای قطع اخلاق توسعه و ظهور- ترازودی فرهنگی عمل می نمایند. امروزه رسانه ها نیز نوعی از وسایلی تولیداند و نوع و کیفیت محصولات آنها نقش مهمی در روند توسعه ای ورزش دارند. توزیع پیام ناسالم، تحریف واقعیت، شایعه پراکنی، سفید یا سیاه نمایی، فراواقعیت سازی، تضعیع حق و باج گیری از جمله آثار کج روی های رسانه ای در سپهر ورزش ایران است.

علاوه بر مولفه مهم آموزش حرفه ای که بر نگرش و رفتار جامعه رسانه ای تاثیر بسزایی دارد، شرایط متلاطم اقتصادی، وضعیت نامساعد معیشتی و افول ارزش های اجتماعی؛ می تواند تعارض نان و نام را برای فعالین حوزه رسانه پدید آورد که می تواند خطا و انحراف از وظایف حرفه ای را بر جای گذارد.

بنابراین اشباع و غرق شدن مخاطبان ورزشی و گروه

یادداشت

روزی برای خبرنگاران

حسین محمدی

در تقویم رسمی کشور روزهای مختلفی وجود دارد تا خبرنگاران بخواهند به واسطه آن مناسبت دست به قلم شوند اما در ۱۷ مردادماه کمتر کسی هست که بخواهد به این روز و خود

خبرنگاران بپردازد.

خبرنگاران نسبت به حوزه های خبری، به مثابه یک اثر هنری عمل می کنند. همان طور که برای خلق یک اثر هنری زمان زیادی مصرف می شود، برای تحلیل، نقد و پوشش خبری حوزه های گوناگون نیز زمان زیادی گذاشته می شود و این دو همواره در رابطه ای نتگانتگ بسر می برند.

خبرنگاران و حوزه های خبریشان در رابطه ای تنگاتنگ و جدایی ناپذیر سیر می کنند. همان طور که اگر به بهترین اثر هنری توجه نشود در گوشه ای می ماند و خاک می خورد، اخبار نیز اگر پر و بال داده نشوند، ارزشی پیدا نمی کنند.

خبرنگار ما را با آنچه که می بیند و میشنود آشنا می سازد و بعضا نظری نیز در آن رابطه منتشر می کند و مخاطبان می توانند برداشن آزادی از مسائل و اخبار مطرح شده داشته باشند.

در سال های اخیر و با گسترش رسانه ها، افراد زیادی قدم به این عرصه نهاده اند. دانشگاه ها نیز سالانه افراد زیادی را تحت عنوان روزنامه نگار روانه این حوزه می کنند اما افراد کمی می‌توانند در این حوزه باقی بمانند و فعالیت کنند.

خبرنگاران با کمترین چشمداشت و دستمزدهای ناچیز خدمات بسیاری را به جامعه ارائه می دهند. اکثر آنان دستمزد ها و حق التحریرهای ناچیز را صرفا به دلیل شوق و رغبت درونی به نگارش ادامه می دهند.

باید بپذیریم که هر کسی که قلمی بدست گرفت، یا دوربینی را برداشت را خبرنگار یا عکاس نباید نامید. گسترش نابه هنگام رسانه ها و افراد شاغل در ان، لطعات بسیاری را به این حوزه وارد کرده است و مرجعی نیز برای کارشناسی و ارزش گذاری در این رابطه وجود ندارد. اما در خلال همین شرایط و اوضاع نیز باید قدر و منزلت خبرنگاران و روزنامه نگاران حرفه ای را بدانیم.

چه انانی که هم اکنون صرفا نظاره گر هستند و بازنشسته شده و چه انانی که فعالیت می کنند اما دیده نمی شوند.

۱۷ مرداد نیز در تقویم کشورمان تنها یادآور قشری است که پشت اخبار و یادداشت هایشان قرار دارند و کمتر دیده می شسوند. امیدواریم روزی فرا برسد که بیشتر به این افراد بپردازیم و قدر کارهایشان را بیشتر بدانیم.

یادداشت

روز خبرنگار و حرفهای ناتمام

■ **محسن بهره‌دار**

خبرنگاری یک حرفه است که در سراسر جهان و براساس قانون مدنی و اساسی و استقلال جامعه خبری به آن نگاه می شود و خبرنگاری شاید دید اول یک حرفه انسان که فقط با داشتن یک قلم و چند ورق کاغذ دیگر به چیزی احتیاج نداری و با نوشتن یک خبر ساده تو اکنون یک خبرنگاری. خبرنگاری اول از همه عشق می خواهد، چون کسی که عاشق نوشتن و حرفه اش نباشد و صرفا دنبال مادیات باشد او هیچوقت یک خبرنگار نخواهد شد.

در تاریخ دنیا بسیار خبرنگارانی که در وسط میدان جنگ بخاطر مخابره اخبار صحیح جان خود را از دست داده‌اند و هر ساله بسیار خبرنگارانی که به موازات موضوعات مختلف جان خود را از دست می دهند و ۱۷ مرداد روز خبرنگار هم بی دلیل نامگذاری نشده و دلیل نامگذاری آن شهادت محمد صارمی، خبرنگار خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران در ۱۷ مرداد ۱۳۷۷ در مزار شریف افغانستان به همراه هشت نفر از اعضای کنسولگری ایران توسط طالبان شهید شدند. پس از این، هر سال ۱۷ مردادماه توسط شورای فرهنگ عمومی کشور به عنوان روز خبرنگار نامگذاری شد.

خبرنگاری اصولی دارد و شاید مهمترین اصول هر خبرنگار بی طرفی آن در هر موضوعی باشد و اگر خبرنگاران از اصول اخلاقی و حرفه ای خود در رساندن اخبار عدول کنند و برای اخبار، اسناد و یا مصاحبه با عوامل حادثه را مستند نکنند، بدون شک مردم آن خبر را به راحتی نخواهند پذیرفت، آن هم در عصری که جهان تکنولوژی جای هیچ شکی باقی نخواهد گذاشت و چه بهتر که از اول اخبار طبق اصول اولیه خبرنگاری ارائه شود.

در هر موضوعی باشد و اگر خبرنگاران از اصول اخلاقی و حرفه ای خود در رساندن اخبار عدول کنند و برای اخبار، اسناد و یا مصاحبه با عوامل حادثه را مستند نکنند، بدون شک مردم آن خبر را به راحتی نخواهند پذیرفت، آن هم در عصری که جهان تکنولوژی جای هیچ شکی باقی نخواهد گذاشت و چه بهتر که از اول اخبار طبق اصول اولیه خبرنگاری ارائه شود.

۱۷ مردادماه را به تمام خبرنگاران تبریک عرض میکنم و امیدواریم جامعه خبری همواره در همه حال دست در دست هم پشتیبان یکدیگر باشند و چون همیشه عاشقانه کار خود را با عشق و سواد کنی که به قلم خواهند خورد به پیش ببرند و حرفهای ناگفته بسیاری که هنوز در دلها مانده و بنا به هر مناسبتی حرفهای آن روز از دل بر زبان جاری می شود و می رود تا حرفهای ناگفته دیگر که شاید بعضی در دل بماند و عمر یاری مان نکند و فرصت گفتن شان پیدا نکنیم.

های اجتماعی در دریای عمیق حواشی و بد اخلاقی ها با ایجاد سربازی و فرسودگی افکار عمومی، قدرت تشخیص و قضاوت درست را از مخاطبان می گیرد. میدان ورزش که توأم با شور ، هیجان و احساس است به جهت ایجاد تعادل با عقلانیت همواره نیازمند گشودن پنجره تأمل و گفتگوست. اما با خروج رسانه ها از مدار صداقت، شفافیت و عدالت و ایجاد موانع رشد فکری و وارونگی افکار عمومی، جامعه ورزش را به سوی پرتگاه بد اخلاقی سوق می دهد. خشونت سیاری و بی اخلاقی آنلاین از مصادیق نوظهور این رویه ناصواب است که وضعیتی آنومیک و متزلزل فرهنگی را در سپهر ورزش کشور به وجود آورده است. آنچه که امروز باید مورد توجه و اهتمام قرار گیرد؛ آنست که از رسالت اجتماعی رسانه ها در افزایش آگاهی و ارتقای سواد ورزشی جامعه نباید غفلت کرد و نسبت به آن بی تفاوت بود.

چرا که رسانه در جایگاه نهاد میانجی و به عنوان مجرا و

بل ارتباطی با شهروندان و مخاطبان از جایگاه خاصی در تصویر برنده امتیاز و هویت جامعه ورزش برخوردار است. از رسانه انتظار می رود که اهداف ارتباطی صداقانه و عادلانه تصویر ورزش را با جامعه ارائه دهند و قلم ها و لئزهای آن به جویندگان شاخت امر واقع مدد رسانند.

اولویت بخشی به مخاطب در فرایند ارتباطی، توجه ویژه به مقوله افقاع در فرآیند مدیریت پیام و به روز رسانی گفتمان رسانه می تواند در ایجاد اعتماد ، احترام و تقویت سرمایه فرهنگی ورزش نقش آفرینی کند.

رسانه مستقل و زورنالیست غیر وابسته اساس و بنیان کارکرد سالم نهاد رسانه است. خواتنایی اقتصادی و پرهیز از سیاست زدگی حافظه فعالین رسانه ای از وابستگی به اهالی زور و زور خواهد بود. در سایه رویکردهای حمایتی و پشتیبانرانه است که اهالی قلم و رسانه در سایه امنیت شغلی و آراش فکری به آن بی تفاوت بود.

تکالیف اجتماعی رهنمون و هدایت می شوند.